

[Korsgaard.]

steren heller ikke turde foreslaa Forhøjelser med ret mange Procent ud over det, som her findes. Alene af den Grund finder jeg det urimeligt, at man sætter Harmonikaen ind i Lovforslaget. Ellers er jo Forslaget om den overordentlige Indkomstskat over-skueligt. Det drejer sig om, at i København bliver Indkomsten mellem 10 000 og 20 000 Kr. beskattet med i alt ca. 30 pCt., forudsat at vedkommende ingen Formue har; og derefter stiger Procenten stærkt op til noget over 60, nemlig hvis Indtægten er 100 000 Kr. eller derover, alt sammen uden Hensyn-tagen til Formueskatten. Naar man siger, at det er en moderat Skat, synes jeg nok, det er en noget dristig Tale.

I denne Forbindelse vil jeg gerne stille det Spørgsmaal: Er Danmark ikke efterhaanden meget haardt beskattet gennem direkte Skat? I Skattekommissionen, som jeg er Medlem af, har jeg enkelte Gange stillet Spørgsmaal i den Retning, men har altid faaet dem afvist med, at det var noget, som ikke interesserede, og at vi sikkert er lavt beskattede. Efterhaanden maa jeg virkelig bede om, at vi faar Oplysninger om, hvordan andre Lande beskatter deres Skatteydere. Jeg er efterhaanden af den Tro, at naar man synes, det har saa forfærdelig lidt Interesse at faa det at vide, mon det saa ikke skulde have sin Grund i, at Danmark er godt med? I alt Fald er Forbindelsen mellem Landene endnu ikke i den Grad afbrudt, at man ikke skulde kunne faa Oplysninger derom. Jeg efterlyser dem her. Skulde det saa mod Forventning vise sig, at Danmark er et lavt beskattet Land, ja, saa er det et Bevis mere paa, at de i de andre Lande har det haardt.

Selskabsbeskatningen, som er meget voldsom, skal jeg paa Grund af Tidens Knaphed ikke sige meget om. Man taler om det smukke og skønne i den Konsolideringstilskyndelse, der ligger i Ministerens Forslag om at dele Beskatningen i en Udbyttebeskatning og en Restudbyttebeskatning. Det ser meget godt ud, men jeg tror ikke, der er megen Realitet i det, for det, man egentlig vil, det, man har forfulgt, og det, som jeg mener er forkert, er, at man i Forslaget i Virkeligheden ikke vil anerkende, at de henlagte Reserver er Aktionærernes; man gør dem til noget underligt svævende noget, thi vil man erkende, at de er Aktionærernes, maa man, hvad man ogsaa gjorde i Skattelovene af 1927, anerkende i Beskatningsrelation Reserver som Aktiekapital. En Smule Tilløb til det gør man her med Hensyn til Reserver paa over 100 pCt.

af Aktiekapitalen. Det viser, at ogsaa den siddende Finansminister kan forstaa, at der er en vis Relation mellem Reserver og et naturligt Udbytte. Det er urimeligt, at naar et Selskabs Aktier ved Konsolidering gennem mange Aar har naaet en Kursværdi i Kraft af Reserverne, i alt Fald i det væsentligste i Kraft af dem, paa en 200—300 pCt., behandler man dog Selskabet beskattingsmæssigt, som om det kun havde Grundkapitalen at raade over. Saa længe man gør det, giver jeg ikke saa forfærdelig meget for den Snak om, at man begunstiger Opsparingen, for det gør man kun ret indirekte.

Hvad Selskabsbeskatningen angaar, finder jeg det ogsaa urimeligt, at Friaktierne udbytteratebeskattes. Det er nu engang vedtaget, at Friaktier skal beskattes een Gang for alle, men at de saa oven i Købet skal udbytteratebeskattes, synes jeg er meget mærkeligt.

Maa jeg have Lov til at gøre et lille Spring tilbage til den direkte personlige Beskatning og nævne en Ting, jeg ved, der har været Enighed om i Kommissionen, den nemlig, at naar man nu endelig laver noget nyt, burde man føre Fradragsrettighederne igennem alle Satserne. Der er ingen Tvivl om, at det Brud paa Forsørgerfradraget, som man har derved, at det er fuldt til 5 000 Kr. og helt forsvinder ved 10 000 Kr., giver en bugtet Linie i Opbygningen af Skalaen, og jeg henstiller indtrængende, at man fjerner det, naar man nu her opbygger en ny Skat.

Om Brugsforeningsskatten har jeg overmaade lidt at sige. Jeg betragter den som en Spøg og ikke som en Realitet. Der er saa faa Penge i den, saa Finansministeren overhovedet ikke regner med den. Det kan man altsaa ogsaa tillade sig i en alvorlig Tid, og hvis man tager sig selv alvorligt, vil man vel oven i Købet, som Ministeren gav Udtryk for, sige, at man har opfyldt et Løfte om en positiv Udvikling i Retning af at faa en virkelig Brugsforeningsskat. Det faar man ikke, dette Forslag er ikke Udtryk derfor. Naturligvis vil mit Parti gøre Forsøg paa at fremsætte et andet Forslag, nu da det har vist sig, at Regeringen ikke vil komme med noget, der overhovedet blandt anstændige Mennesker kan betragtes som en virkelig Brugsforeningsskat. Naar jeg siger anstændige Mennesker, kan jeg bl. a. henvise til et fra radikalt Side saa anset Blad som „Ekstrabladet“, og jeg formoder, at „Politiken“ har haft nogenlunde lignende Synspunkter. Nej, det, her er foreslaaet, det er ingenting, men vi